

Omero, Iliade, VI, 144-202

Bellerofonte e Preto

τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·

Τυδείδῃ μεγάθυμῃ τί ἢ γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
οἴη περ φύλλων γενεὴ τοιή δὲ καὶ ἀνδρῶν.
φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
τηλεθόωσα φύει, ἕαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει ἢ δ' ἀπολήγει.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι ὄφρ' εὖ εἰδῆς 150
ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἴαργεος ἵπποβότοιο,
ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,

αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην· 155

τῶ δὲ θεοὶ κάλλός τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
ᾧπασαν· αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μήσατο θυμῶ,
ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Ἰαργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.

τῶ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο δῖ' Ἄντεια 160
κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
τεθναίης ᾧ Προΐτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,

ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ. 165
ὥς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἶον ἄκουσε·
κτεῖναι μὲν ῥ' ἄλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῶ,
πέμπτε δέ μιν Λυκίην δέ, πόρεν δ' ὅ γε σήματα λυγρὰ
γράφας ἐν πίνακι πτυκτῶ θυμοφθόρα πολλά,

δεῖξαι δ' ἠνώγειν ᾧ πενθερῶ ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170
αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίην δὲ θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ζάνθόν τε ρέοντα,
προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσε.

ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως 175
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ιδέσθαι
ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε

πεφνέμεν· ἦ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων, 180
πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο,
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·

καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἶκον δὲ νέοντο·

πάντας γὰρ κατέπεφνε ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190

ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν,
δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἤμισυ πάσης·
καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔσοχον ἄλλων

καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195
ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα daίφρονη Βελλεροφόντη
Ἴσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείη μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
ἦ δ' ἔτεκε ἄντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.

ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
ἦτοι ὃ κάπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἄλᾳτο
ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·